

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อระหว่างบุคคลในการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญในกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

เพื่อศึกษาการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน โดยดูบทบาทของสื่อมวลชนและสื่อระหว่างบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการแพร่กระจายข่าวเพื่อให้ทราบถึงลักษณะการสื่อสารในกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีจำนวน 800 คน โดยแบ่งออกเป็น การศึกษาข่าวเหตุการณ์สำคัญข่าวละ 400 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในกลุ่มนิสิตปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ เพื่อหาค่าเฉลี่ยในการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์หนึ่งๆที่สื่อมวลชนเผยแพร่ ซึ่งมีการแบ่งการศึกษาออกเป็น

- การแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณธ์ สาครสิน
- การแพร่กระจายข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
- เปรียบเทียบการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณธ์ สาครสินและผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
- เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณธ์ สาครสิน
- เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการแพร่กระจายข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
- เปรียบเทียบการให้ความสำคัญในการแพร่กระจายข่าวของสื่อมวลชนระหว่างข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลและข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณธ์ สาครสิน
- เปรียบเทียบเพศกับอัตราการแพร่กระจายข่าวในแต่ละระดับความสนใจ

สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้ค่าร้อยละความแตกต่างของข่าว และตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi – Square) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 , 3 และ 4 โดยใช้โปรแกรม SPSS โดยสมมติฐานที่จะทดสอบมีดังนี้

1. อัตราการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญขึ้นอยู่กับความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยมากกว่าความสำคัญที่สื่อมวลชนนำเสนอ
2. อัตราการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญสัมพันธ์กับระดับความสนใจข่าว
3. ระดับความสนใจข่าวสัมพันธ์กับระดับการบอกเล่าข่าว
4. ระดับความสนใจข่าวสัมพันธ์กับระดับการติดตามข่าว

สรุปผลวิจัย

ในการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญครั้งนี้ จะแบ่งช่วงการสรุปเป็น การทราบข่าวครั้งแรก การบอกเล่าข่าวและการติดตามข่าว รวมทั้งบทบาทของสื่อมวลชนและสื่อระหว่างบุคคลที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นภาพรวมที่ชัดเจน หลังข่าวเหตุการณ์หนึ่งๆที่สื่อมวลชนเผยแพร่แล้ว กลุ่มตัวอย่างรับและใช้ข้อมูลข่าวสารอย่างไรต่อไป เพื่อหารูปแบบการแพร่กระจายข่าวในกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

การแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสิน

สื่อมวลชนเริ่มเผยแพร่ข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสิน ดาราวัยรุ่นไทยที่กระโดดน้ำตาย ตั้งแต่เวลาประมาณ 10.00 น. วันที่ 10 พ.ย.2541 หลังจากที่ดาราคณดังกล่าวหายตัวไปจนมาพบศพลอยในคลองแสนแสบ จากนั้นสื่อมวลชนหลายแห่งได้นำเสนอข่าวนี้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน

การทราบข่าวครั้งแรกของนิสิตมหาวิทยาลัย

จากจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยที่ตอบแบบสอบถาม 400 คน เกี่ยวกับข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสิน พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ทราบข่าวนี้ ร้อยละ 97.3 โดยมีผู้ไม่ทราบข่าวเพียง ร้อยละ 2.8 ในจำนวนผู้ที่ทราบข่าวทั้งหมดจะแบ่งเป็นทราบข่าวในวันพบศพ(วันแรก)ร้อยละ 91.3 และ

วันถัดมาร้อยละ 8.7 สำหรับช่วงเวลาที่ผู้ตอบทราบข่าวในปริมาณสูงสุด คือ ช่วงแรกหลังจากพบศพ หรือหลังจากสื่อมวลชนรายงานข่าว ในช่วงเวลา 10.00 – 13.59 น.(4 ชั่วโมงแรก) ร้อยละ 39.3 สำหรับข่าวนี้สื่อที่ให้ข่าวครั้งแรกมีสัดส่วนใกล้เคียงกันระหว่างสื่อมวลชนมีร้อยละ 50.9 และทราบจากสื่อบุคคลครั้งแรกร้อยละ 49.1

ทั้งนี้สื่อมวลชนหลักที่ให้ข่าวครั้งแรก คือ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 39.4 โดยประเภทรายการที่ผู้ตอบทราบข่าวนี้ครั้งแรกเป็นรายการข่าวประจำวันมากที่สุด ร้อยละ 78 ส่วนสื่อระหว่างบุคคลที่ให้ข่าวครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างนั้น ร้อยละ 72.8 เป็นการทราบข่าวครั้งแรกจากกลุ่มเพื่อนที่มีความสนิทกันส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่าสถานที่ทราบข่าวครั้งแรกส่วนใหญ่ คือ ที่มหาวิทยาลัยและจากข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสินที่สื่อมวลชนนำเสนอพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่มีสัดส่วนค่อนข้างสนใจข่าวนี้ร้อยละ 44.5 (สนใจระดับปานกลาง)

การบอกเล่าข่าวของกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

หลังจากผู้ตอบทราบข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสินแล้ว จะบอกเล่าข่าวนี้ให้บุคคลอื่นฟังร้อยละ 51.9 และไม่ได้เล่าข่าวนี้ต่อ(การแพร่กระจายข่าวหยุดแค่นี้) ร้อยละ 48.1 ในการบอกเล่าข่าวของผู้ตอบพบว่า มีการบอกเล่าข่าวให้ผู้อื่นฟังตั้งแต่ 1 คนถึงสูงสุด 13 คน แต่ปริมาณการเล่าข่าวมากที่สุดคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนระยะเวลาที่ใช้เล่าข่าวแต่ละครั้ง มีตั้งแต่ 1 นาทีถึง 180 นาที แต่เวลาที่ใช้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 นาทีในการเล่าข่าวแต่ละครั้ง รองลงมาคือ 10 นาทีและ 30 นาทีตามลำดับ

สำหรับบุคคลอื่นที่ผู้ตอบบอกเล่าข่าวนี้ให้ฟัง อันดับหนึ่งได้แก่ กลุ่มเพื่อน ร้อยละ 81.7 อันดับ 2 คือคนในครอบครัว ร้อยละ 13.7 ทั้งนี้บุคคลที่เล่าส่วนใหญ่จะเป็นคนสนิทกันอยู่แล้ว โดยสถานที่ที่ใช้บอกเล่าข่าวมากที่สุด คือ ที่มหาวิทยาลัย(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) คิดเป็นร้อยละ 68.9 นอกจากนี้ในการบอกเล่าข่าวแต่ละครั้งของผู้ตอบ พบว่า ส่วนใหญ่จะบอกเล่าข่าวในลักษณะพูดคุยกันเป็นกลุ่มสนทนา ร้อยละ 62.2 รองลงมาเป็นการบอกเล่าข่าวในลักษณะตัวต่อตัว ร้อยละ 30.2 และร้อยละ 7.7 เป็นการบอกเล่าผ่านสื่อเช่น โทรศัพท์ หรือเพจเจอร์ เป็นต้น ขณะที่ผู้ตอบส่วนใหญ่มีวิธีการบอกเล่าข่าวแบบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเกี่ยวกับข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.6 ส่วนแรงจูงใจสำคัญที่เป็นเหตุผลของการบอกเล่าข่าวนี้ให้บุคคลอื่นฟัง ส่วนใหญ่ตอบว่า เพราะคิดว่าเรื่องนี้ น่าสนใจจึงคิดว่า คนอื่นจะสนใจด้วย (เป็นเหตุผลที่คำนึงถึงความพึงพอใจของตัวเองเป็นหลัก)

การติดตามข่าวของกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

นิสิตส่วนใหญ่ที่ทราบข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน จะติดตามข่าวเพิ่มเติม ร้อยละ 66.8 และไม่ได้ติดตามข่าวต่ออีกหลังจากทราบครั้งแรก ร้อยละ 33.2 โดยการติดตามข่าวนั้นจะมีทั้งติดตามจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล แต่ส่วนใหญ่จะติดตามจากสื่อประเภทเดียวและรายเดียว เน้นโทรทัศน์เป็นสื่อหลักของการติดตามข่าว ซึ่งรายการที่ติดตามมากที่สุด คือรายการข่าวประจำวัน รองลงมาเป็นรายการสนทนา/วาไรตี้ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบที่สนใจติดตามข่าวจะติดตามข่าวแบบเฉพาะเรื่องจากโทรทัศน์หลายช่องสลับไปมา โดยเน้นข่าวภาคค่ำและข่าวบันเทิง รวมทั้งรายการสนทนา/วาไรตี้ เช่น รายการดีสิบและร้อยแวงตะแคง 15 รองลงมาผู้ตอบให้ความสำคัญกับสื่อหนังสือพิมพ์ในการติดตามข่าว ส่วนสื่อวิทยุ นั้น จากการศึกษาคพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ติดตามข่าวนี้อาจวิทยุแบบไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากมีข่าวแทรกมาในขณะที่ฟังรายการอื่น เช่น ฟังข่าวจราจรและรายการเพลง ส่วนการสอบถามข่าวเพิ่มเติมจากสื่อบุคคลนั้น พบว่า ผู้ตอบ ติดตามข่าวจากบุคคล มีตั้งแต่ 1 คนถึง 5 คน แต่ส่วนใหญ่ร้อยละ 50 จะติดตามข่าวจากบุคคลเพียงคนเดียว โดยการติดตามข่าวเพิ่มเติมนั้น ส่วนใหญ่จะสอบถามจากเพื่อนเป็นหลัก รองลงมาคือคนในครอบครัว

การแพร่กระจายข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

สื่อมวลชนส่วนใหญ่ทั้งสื่อโทรทัศน์และวิทยุบางสถานี ถ่ายทอดสดการลงมติผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตั้งแต่เวลาประมาณ 10.00 น. ในวันที่ 1 ก.พ.2542 และมีการรายงานผลที่เกี่ยวข้องจากการอภิปรายครั้งนี้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงเวลาที่มีการลงมติสถานีโทรทัศน์และวิทยุหลายแห่งยกเลิกรายการภาคปกติประจำวัน

การทราบข่าวครั้งแรกของนิสิตมหาวิทยาลัย

จากจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยที่ตอบแบบสอบถาม 400 คน เกี่ยวกับข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ทราบข่าวนี้อัน ร้อยละ 69.0 โดยมีผู้ไม่ทราบข่าวร้อยละ 31.0 ในจำนวนผู้ที่ทราบข่าวทั้งหมดจะแบ่งเป็นทราบข่าวในวันลงมติ(วันแรก)ร้อยละ 83.7 และวันถัดมาร้อยละ 16.3 สำหรับช่วงเวลาที่ผู้ตอบทราบข่าวครั้งแรกในปริมาณสูงสุด คือ ช่วงที่ 3 หลังจากสื่อมวลชนรายงานข่าวแล้ว คือ ในช่วงเวลา 18.00-21.59 น. ร้อยละ 38.8 สำหรับข่าวนี้อันที่ให้ผู้ตอบครั้งแรกคือสื่อมวลชน ร้อยละ 86.2 และทราบจากสื่อบุคคลครั้งแรกเพียงร้อยละ 13.8

ทั้งนี้สื่อมวลชนหลักที่ให้ข่าวครั้งแรก คือ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 62.6 โดยประเภทรายการที่ผู้ตอบทราบข่าวนี้ครั้งแรกเป็น รายการข่าวประจำวันมากที่สุด ร้อยละ 76 รองลงมาเป็นการติดตามจากการถ่ายทอดสดร้อยละ 15.6 และรายการสนทนาการเมืองร้อยละ 8.4 ส่วนสื่อระหว่างบุคคลที่ให้ข่าวครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างนั้น ร้อยละ 44.7 เป็นการทราบข่าวครั้งแรกจากคนในครอบครัว รองลงมาเป็นกลุ่มเพื่อน โดยส่วนใหญ่รู้ข่าวจากคนที่สนิทกัน นอกจากนี้ยังพบว่าสถานที่ทราบข่าวครั้งแรกส่วนใหญ่ คือ ที่บ้านหรือหอพัก และจากข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลที่สื่อมวลชนนำเสนอพบว่า ผู้ตอบมีสัดส่วนไม่ค่อยสนใจข่าวนี้นักที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 (สนใจระดับต่ำ)

การบอกเล่าข่าวของกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

หลังจากผู้ตอบทราบข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้เล่าข่าวให้บุคคลอื่นฟังต่อ(การแพร่กระจายข่าวหยุดแค่นี้) ร้อยละ 85.1 และมีผู้สนใจเล่าข่าวเพียงร้อยละ 14.9 ในการบอกเล่าข่าวนี้นี้ พบว่า มีการบอกเล่าข่าวให้บุคคลอื่นอื่นฟังตั้งแต่ 1 คนถึงสูงสุด 4 คน แต่ปริมาณการเล่าข่าวมากที่สุดคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 ส่วนระยะเวลาที่ใช้เล่าข่าวแต่ละครั้ง มีตั้งแต่ 1 นาทีถึง 180 นาที แต่เวลาที่ใช้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 นาทีในการเล่าข่าวแต่ละครั้ง รองลงมาคือ 10 นาทีและ 30 นาทีตามลำดับ

สำหรับบุคคลอื่นที่ผู้ตอบบอกเล่าข่าวนี้นี้ให้ฟัง อันดับหนึ่งได้แก่ คนในครอบครัว ร้อยละ 49.4 อันดับ 2 คือกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 40.2 ทั้งนี้บุคคลที่เล่าส่วนใหญ่จะเป็นคนสนิทกันอยู่แล้ว โดยสถานที่ที่ใช้บอกเล่าข่าวมากที่สุด คือ ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 63.2 นอกจากนี้ในการบอกเล่าข่าวแต่ละครั้งของนิสิต ยังพบว่า ส่วนใหญ่จะบอกเล่าข่าวในลักษณะพูดคุยกันเป็นกลุ่มสนทนา ร้อยละ 59.8 รองลงมาเป็นการบอกเล่าข่าวในลักษณะตัวต่อตัว ร้อยละ 33.3 และร้อยละ 6.9 เป็นการบอกเล่าผ่านสื่อเช่น โทรศัพท์ หรือเพจเจอร์ เป็นต้น ขณะที่ผู้ตอบส่วนใหญ่มีวิธีการบอกเล่าข่าวแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเกี่ยวกับข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.1 ส่วนแรงจูงใจสำคัญที่เป็นเหตุผลของการบอกเล่าข่าวนี้นี้ให้บุคคลอื่นฟัง ส่วนใหญ่ตอบว่า เพื่อต้องการให้และได้รับข่าวเพิ่มเติม (เป็นเหตุผลที่คำนึงถึงความพึงพอใจของตัวเองเป็นหลัก)

การติดตามข่าวของกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย

นิสิตส่วนใหญ่ที่ทราบข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ไม่ได้ติดตามข่าวเพิ่มเติมต่อ ร้อยละ 63.0 และติดตามข่าวเพิ่มเติมเพียง ร้อยละ 37.0 โดยการติดตามข่าวนั้นจะมีทั้งติดตามจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล แต่ส่วนใหญ่จะติดตามจากสื่อประเภทเดียวและรายเดียวนั้น โทททัศน์เป็นสื่อหลักของการติดตามข่าว ซึ่งรายการที่ติดตามมากที่สุด คือรายการข่าวประจำวัน รองลงมาเป็นรายการสนทนาการเมือง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบที่สนใจติดตามข่าวจะติดตามข่าวแบบเฉพาะเรื่องจากโทททัศน์หลายช่องสลับไปมา โดยเน้นข่าวภาคค่ำ รวมทั้งรายการสนทนาการเมือง เช่น ไอทีวีทอล์คและเหตุบ้านการเมือง รองลงมาผู้ตอบให้ความสำคัญกับสื่อหนังสือพิมพ์ในการติดตามข่าว ส่วนสื่อวิทยุนั้น จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ติดตามข่าวนี้อีกวิทยุแบบไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากมีข่าวแทรกมาในขณะที่ฟังรายการอื่น เช่น ฟังการรายงานจราจรและรายการเพลง ส่วนการสอบถามข่าวเพิ่มเติมจากสื่อบุคคลนั้น พบว่า นิสิตติดตามข่าวจากบุคคล มีตั้งแต่ 1 คนถึง 2 คน แต่ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.8 จะติดตามข่าวจากบุคคลเพียงคนเดียว โดยการติดตามข่าวเพิ่มเติมนั้น ส่วนใหญ่จะสอบถามจากคนในครอบครัวเป็นหลัก รองลงมาคือเพื่อน

เปรียบเทียบการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสินและผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

เปรียบเทียบการทราบข่าวครั้งแรก

ผลการเปรียบเทียบการทราบข่าวครั้งแรกระหว่างข่าวการเสียชีวิตของนายศณชัย สาครสิน และข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พบว่า นิสิตมีปริมาณการทราบข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสินมากกว่า และมีปริมาณการแพร่กระจายข่าวรวดเร็วกว่าโดยมีสื่อบุคคลเข้ามามีบทบาทสำคัญในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสื่อมวลชน ตั้งแต่ช่วงแรก(10.00 – 13.59 น.) หลังเกิดเหตุ ขณะที่ข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับทราบข่าวครั้งแรกจากสื่อมวลชนมากกว่า และช่วงเวลาที่มีการแพร่กระจายข่าวมากที่สุดอยู่ในช่วงที่ 3 (18.00-21.59 น.) รวมทั้งปริมาณนิสิตที่ทราบข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสินมีมากกว่าผู้ทราบข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล แต่ทั้งสองข่าวมีสื่อโทททัศน์เป็นสื่อมวลชนหลักที่ให้ข่าว รองลงมาคือหนังสือพิมพ์และวิทยุ

ส่วนสื่อบุคคลที่เข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการให้ข่าวนั้น พบว่า สื่อบุคคลมีบทบาทสำคัญ ในการให้ข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสินมากกว่าข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคล และกลุ่มคนที่ให้ข่าวยังเป็นบุคคลคนละกลุ่มกัน เพราะข่าวการเสียชีวิตของนาย ศรีธัญ์ สาครสิน กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทสำคัญอันดับหนึ่งในการให้ข่าว แต่ข่าวผลการอภิปรายไม่ ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลมีคนที่ในครอบครัวเป็นสำคัญ ที่สำคัญความสนใจข่าวทั้ง 2 ยังมี ความแตกต่างกัน โดยข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสิน นิสิตค่อนข้างสนใจข่าวนี ส่วนข่าว ผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจข่าวนี

เปรียบเทียบการบอกเล่าข่าว

ในการบอกเล่าข่าวของนิสิต พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยนิสิตส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนการ บอกเล่าข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสินมากกว่าข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคล รวมทั้งจำนวนบุคคลอื่นที่บอกเล่าข่าวก็ไม่เท่ากัน โดยนิสิตสนใจบอกเล่าข่าวการ เสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสินให้บุคคลอื่นฟังเป็นจำนวนมากกว่าข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล แต่ระยะเวลาในการใช้เล่าข่าวแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ นิสิต นิยมเล่าข่าวให้บุคคลอื่นฟังประมาณ 5 นาทีเป็นหลัก รวมทั้งลักษณะการเล่าข่าวของทั้ง 2 ข่าวก็ไม่ ต่างกัน เพราะต่างจะบอกเล่าข่าวกันเป็นกลุ่มสนทนา และยังใช้วิธีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง กันด้วยในการบอกเล่าข่าวแต่ละครั้ง

ในการบอกเล่าข่าวของนิสิต พบว่า กลุ่มบุคคลที่นิสิตจะบอกเล่าข่าวแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ ประเภทข่าวด้วย โดยข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสิน นิสิตส่วนใหญ่เล่าข่าวนีให้เพื่อนฟัง ส่วนข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล นิสิตจะเล่าให้คนในครอบครัวฟังมาก ที่สุด และแรงจูงใจในการเล่าข่าวก็แตกต่างกัน สำหรับแรงจูงใจในการบอกเล่าข่าวนั้น แม้จะมีเหตุ ผลแตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ นิสิตจะบอกเล่าข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสินเพราะคิดว่า เรื่องนี้น่าสนใจจึงคิดว่าคนอื่นจะสนใจด้วย ส่วนข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นราย บุคคลนั้น ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการบอกเล่าข่าวเพื่อต้องการให้และได้รับข่าวเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ แต่ โดยรวมเหตุผลของนิสิตทั้งสองกลุ่มต่างคำนึงถึงตัวเองเป็นหลัก

เปรียบเทียบการติดตามข่าวเพิ่มเติม

ในการติดตามข่าวเพิ่มเติมของนิสิต 2 กลุ่ม พบว่า นิสิตที่ติดตามข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสินจะติดตามข่าวเพิ่มเติมมากกว่านิสิตที่ทราบข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามข่าวเพิ่มเติมอีก ส่วนการใช้สื่อในการติดตามข่าวนั้นส่วนใหญ่ใช้สื่อมวลชนเป็นหลัก โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์และวิทยุตามลำดับ ส่วนสื่อบุคคลที่นิสิตสอบถามข่าวเพิ่มเติมจะต่างกลุ่มกัน โดยกลุ่มนิสิตที่ติดตามข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน จะติดตามข่าวจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ขณะที่ข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล นิสิตจะติดตามข่าวจากคนในครอบครัวเป็นหลัก

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน

ในแผนภูมิเปรียบเทียบเพศกับการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน พบว่า ความแตกต่างทางเพศมีผลต่อความสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศหญิงส่วนใหญ่ค่อนข้างสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเพศชายส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งเพศหญิงจะบอกเล่าข่าวนี้นี้ให้บุคคลอื่นฟังมากกว่าเพศชาย และยังคงติดตามข่าวเพิ่มเติมจากสื่อประเภทต่างๆมากกว่าเพศชาย

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการแพร่กระจายข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ในแผนภูมิเปรียบเทียบเพศกับข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พบว่า ความแตกต่างทางเพศมีผลต่อความสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศชายส่วนใหญ่ค่อนข้างสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจข่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ แต่การบอกเล่าข่าวให้บุคคลอื่นฟังพบว่าทั้งเพศชายและหญิงมีสัดส่วนการบอกเล่าข่าวใกล้เคียงกันและส่วนใหญ่ไม่ได้บอกเล่าข่าวนี้นี้ให้บุคคลอื่นฟัง ส่วนการติดตามข่าวเพิ่มเติมนั้นพบว่า เพศชายมีการติดตามข่าวนี้นี้เพิ่มเติมมากกว่าเพศหญิง

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับอัตราการแพร่กระจายข่าวในแต่ละระดับความสนใจ

ในแผนภูมิเปรียบเทียบเพศกับอัตราการแพร่กระจายข่าวโดยรวม พบว่า ในแต่ละระดับความสนใจอัตราการแพร่กระจายข่าวส่วนใหญ่ในกลุ่มเพศหญิงมีมากและรวดเร็วกว่าเพศชาย

เปรียบเทียบการให้ความสำคัญในการเผยแพร่ข่าวของสื่อมวลชนระหว่างข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลและข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสิน

ในการเผยแพร่ข่าวของสื่อมวลชน ทั้งจากโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์ ที่สุ่มตัวอย่างมา เปรียบเทียบการให้ความสำคัญของข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสินและข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พบว่า สื่อมวลชนทั้ง 3 สื่อให้ความสำคัญกับข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลมากกว่าข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสิน ทั้งความถี่ในการนำเสนอและปริมาณเนื้อหา

การทดสอบสมมติฐานและอภิปรายผล

อัตราการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสินและข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยมากกว่าความสำคัญที่สื่อมวลชนนำเสนอ

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า อัตราการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญขึ้นอยู่กับความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยมากกว่าความสำคัญที่สื่อมวลชนนำเสนอ

จากการศึกษาข่าวทั้ง 2 เหตุการณ์ที่สื่อมวลชนเผยแพร่ พบว่า อัตราการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสินมีมากและรวดเร็วกว่าข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งสัมพันธ์กับความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยที่ค่อนข้างสนใจข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสินมากกว่าข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ขณะที่สื่อมวลชนกลับให้ความสำคัญโดยนำเสนอข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในปริมาณที่มากกว่าข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญย์ สาครสิน ฉะนั้นจึงได้ข้อสรุปว่า ข่าวที่เผยแพร่ผ่าน

สื่อมวลชนจะสำคัญหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัย(ผู้รับสาร)มากกว่าความสนใจของสื่อมวลชน ซึ่งตรงกับงานวิจัยในสหรัฐอเมริกาของ Michael D.Basil and William J.Brown พบว่า หากบุคคลคิดว่าข่าวนั้นไม่น่าสนใจ กระบวนการแพร่กระจายข่าวอาจลดลงหรือหยุดทันที ฉะนั้นบุคคลที่ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนแล้ว ขึ้นอยู่กับความสนใจที่จะมีผลต่อการบอกเล่าข่าวมากกว่าการให้ความสำคัญในข่าวหนึ่งๆของสื่อมวลชน

อัตราการแพร่กระจายข่าวการเสียชีวิตนายศรีณย์ สาครสินและข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า อัตราการแพร่กระจายข่าวความสัมพันธ์กับความสนใจข่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข่าวทั้ง 2 เหตุการณ์ที่สื่อมวลชนเผยแพร่ ซึ่งเวลาเกิดเหตุการณ์ไม่ต่างกัน แต่จากผลการวิจัยกลับพบว่า อัตราการแพร่กระจายข่าวแตกต่างกัน โดยข่าวการเสียชีวิตของนายศรีณย์ สาครสิน มีอัตราการแพร่กระจายที่รวดเร็วกว่า โดยตั้งแต่ช่วงแรกที่สื่อมวลชนรายงานข่าว แม้สื่อมวลชนจะไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ แต่ก็มีสื่อระหว่างบุคคลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าวแทน ทำให้ข่าวนี้มีอัตราการแพร่กระจายข่าวอย่างรวดเร็วใน 4 ชั่วโมงแรก แต่ข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล แม้สื่อมวลชนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ โดยมีการยกเลิกการปกปิด เพื่อถ่ายทอดสดผลการลงมติโดยเฉพาะ แต่ก็พบว่านิสิตส่วนใหญ่ทราบข่าวมากที่สุด(มีอัตราการแพร่กระจายข่าว)ในช่วงที่ 3 เวลา 18.00-21.59 น. ซึ่งเป็นเวลาปกติที่มีการใช้สื่อมวลชนในชีวิตประจำวัน

จากผลการวิจัยพบว่าสอดคล้องกับแนวคิดด้านการแพร่กระจายข่าวหลายส่วน โดยใน Diffusion Model แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความสำคัญของเหตุการณ์กับระดับความสนใจหรือความเกี่ยวข้องของชนกลุ่มหนึ่ง โดยพบว่าแต่ละข่าวต้องสำคัญสำหรับผู้รับสาร ซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข่าวสำคัญสำหรับสังคมส่วนข่าวจะสำคัญเพียงใดนั้น Katz กล่าวว่า ขึ้นอยู่กับข่าวนั้นได้ถูกเผยแพร่ไปมากน้อยแค่ไหน, ขนาดของคนที่ทราบข่าวครั้งแรกผ่านสื่อระหว่างบุคคล และจำนวนคนที่ทราบข่าวนี้และนำไปบอกผู้อื่น

ในเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนยังพบว่า ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน ส่วนเรื่องอิทธิพลของบุคคลนั้นพบว่า ข่าวสารจากสื่อมวลชนอาจไม่ไปถึงประชาชนทั่วไปทันที แต่จะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำทางความคิดเห็น ซึ่งในแบบจำลองการไหลของข่าวสารแบบหลายขั้นตอน ไม่ได้เจาะจงว่าแหล่งสารต้องมาจากสื่อมวลชนเสมอไป นอกจากนี้ Rogers and Svenning ได้สรุปผลการศึกษาว่า ผู้นำทางความคิดจะมีบทบาทอยู่ 2 บทบาทคือ เป็นผู้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล กับบทบาทที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารไปยังบุคคลอื่น จากผลของงานวิจัยยังทำให้ทราบว่า ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่รับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยตรงมากกว่าผ่านผู้นำทางความคิดเช่นในอดีต

การบอกเล่าข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสินและข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสนใจข่าวมีความสัมพันธ์กับการบอกเล่าข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า ระดับความสนใจข่าวมีผลต่อการบอกเล่าข่าวของนิสิตมหาวิทยาลัย โดยกลุ่มนิสิตที่ทราบข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน ส่วนใหญ่บอกเล่าข่าวนี้ให้บุคคลอื่นฟังมากกว่ากลุ่มนิสิตที่ทราบข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งนิสิตส่วนหนึ่งที่ทราบข่าวแล้วครั้งแรก ไม่ได้บอกเล่าข่าวให้บุคคลอื่นฟังต่อ(ยุติการแพร่กระจายข่าว) แต่กลุ่มคนที่นิสิตบอกเล่าข่าวทั้ง 2 จะแตกต่างกัน โดยข่าวการเสียชีวิตของนายศรัณย์ สาครสิน ส่วนใหญ่จะมีการบอกเล่าข่าวให้กลุ่มเพื่อนฟัง ส่วนข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนิสิตส่วนใหญ่จะเล่าให้คนในครอบครัวฟัง ทั้งนี้อาจเกิดจากเวลาที่เกิดเหตุการณ์เป็นช่วงเวลาเช้าที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และข่าวนี้เป็นข่าวที่สนใจมากกว่าจึงมีการบอกเล่ามากกว่าปกติ แต่ข่าวผลการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้น นิสิตไม่ได้ให้ความสนใจมากจึงถือเป็นเหตุการณ์ปกติ ที่ในชีวิตประจำวันจะใช้สื่อมวลชนเมื่อกลับถึงที่พัก จึงทำให้ข่าวนี้แพร่กระจายมากที่สุดในช่วงค่ำและคนในครอบครัวจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับข่าวบอกเล่าข่าวมากที่สุด

ในงานวิจัยของ Adams Muller and Willson พบว่า เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวที่ผ่านมานั้น ความสำคัญของข่าว ความเด่นของข่าว ความเร้าอารมณ์หรือความเกี่ยวข้องกับข่าว ต่างขึ้นอยู่กับผู้รับสารเป็นหลักกว่าสนใจข่าวนั้นมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้รับสารสนใจข่าวมากก็จะแพร่กระจายข่าวมาก(การบอกเล่าข่าว) แต่ถ้าสนใจน้อยก็อาจแพร่กระจายข่าวน้อยหรือยุติการกระจายข่าวทันที ซึ่งอาจไม่ตรงกับความสนใจของสื่อมวลชน

ส่วนความสนใจข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสินนั้น พบว่า เหตุผลหนึ่งที่ทำให้ข่าวนี้มีระดับความน่าสนใจกว่า ก็คือ ความมีเงื่อนงำ เพราะการหายตัวไปของนายศรีธัญ์ สาครสิน ซึ่งเป็นดาราวัยรุ่นด้วย ทำให้ความสนใจของข่าวนี้มีมากกว่าปกติ

ด้านพฤติกรรมการบอกเล่าข่าวของนิสิต หลังจากทราบข่าวเหตุการณ์หนึ่งที่สื่อมวลชนเผยแพร่ นั้น พบว่า นิสิตส่วนใหญ่หลังจากทราบข่าวครั้งแรกแล้ว หากมีระดับความสนใจข่าวมากก็จะบอกเล่ามาก แต่ลักษณะการบอกเล่าข่าวกลับไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการบอกเล่าข่าวครั้งละ 5 นาที 10 นาที และ 30 นาทีตามลำดับ ส่วนลักษณะการบอกเล่าข่าวจะเป็นการพูดคุยเป็นกลุ่มสนทนา และใช้วิธีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันด้วย

ทั้งนี้จากงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า แม้ข่าวจะเกิดในช่วงเวลาเดียวกัน แต่หากผู้รับสารมีความสนใจข่าวนั้นๆแตกต่างกันก็จะมี การแพร่กระจายข่าวต่างกัน โดยถ้าผู้รับสารสนใจข่าวมากก็จะแพร่กระจายข่าวมากตามมา และไม่ว่าผู้รับสารจะอยู่สถานที่ใด หากทราบข่าวใดข่าวหนึ่งและสนใจก็จะมี การแพร่กระจายข่าวเกิดขึ้นในระยะเวลาที่รวดเร็ว

ระดับความสนใจข่าวสัมพันธ์กับระดับการติดตามข่าว

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสนใจข่าวมีความสัมพันธ์กับการติดตามข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจของนิสิตมีผลต่อปริมาณการติดตามข่าวเพิ่มเติม โดยนิสิตส่วนใหญ่ที่สนใจข่าวการเสียชีวิตของนายศรีธัญ์ สาครสิน ซึ่งมีระดับความสนใจข่าวมากกว่าก็จะติดตามข่าวเพิ่มเติมมากกว่า แต่พฤติกรรมการใช้สื่อในการติดตามข่าวไม่ต่างกัน โดยส่วนใหญ่ นิสิตจะใช้สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อหลัก รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์และวิทยุตามลำดับ แต่สื่อบุคคลที่นิสิตสอบถามข่าวเพิ่มเติมจะแตกต่างกันตามความสนใจข่าว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อระหว่างบุคคลในการแพร่กระจายข่าว เหตุการณ์สำคัญในกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย มีข้อจำกัดของระยะเวลาและเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ กลับเป็นช่วงเวลาวันหยุดหรือมหาวิทยาลัยปิดทำให้ข่าวที่นำมาวิจัยยังเป็นข่าวเหตุการณ์สำคัญทั่วไป ฉะนั้นในอนาคตน่าจะมีการวิจัย เกี่ยวกับข่าวเหตุการณ์ที่สำคัญกว่านี้ เพื่อช่วยให้เข้าใจและทราบถึง ลักษณะการแพร่กระจายข่าวได้ดียิ่งขึ้น

และงานวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะทราบว่าความสนใจเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายข่าวแล้ว น่าจะลองศึกษาตัวแปรอื่นว่าจะมีผลกับการแพร่กระจายข่าวหรือไม่ รวมทั้งความสนใจในระดับที่แตกต่างกันจะมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาข่าวมากน้อยเพียงใด ความสนใจของสื่อมวลชนที่แตกต่างกันแต่ละสื่อจะมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวแค่ไหน

นอกจากนี้การวิจัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ทราบถึง พฤติกรรมของผู้รับสารในกระบวนการแพร่กระจายข่าวในสังคมไทยได้มากกว่านี้